

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Magdalena Jurkowicz

Protokolant : Beata Samborska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej : Anny Kamińskiej

po rozpoznaniu zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego P. J. z dnia 01 października 2012r.

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Krzyki Zachód z dnia 03 września 2012r.

w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa w sprawie 2 Ds. 186/12

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 465 § 1 i 2 k.p.k.

postanowił:

uwzględnić zażalenie i uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Dnia 03 września 2012r. Prokurator Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Krzyki Zachód odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie zaistniałego w czerwcu 2011r. doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.389.000zł spółki (...) sp. z o.o. w likwidacji przez jej likwidatora polegającego na spowodowaniu ustanowienia na należących do spółki gruntach służebności gruntowych na rzecz jej współników, skutkiem czego pierwotny właściciel gruntów w osobie M. K. po zwrotnym przeniesieniu na siebie ich własności odmówił spółce (...) sp. z o.o. zwrotu opisanej powyżej kwoty pieniędzy wpłaconych na poczet nabycia nieruchomości gruntowej tj. o czyn z art. 296 § 1k.k.

Jako podstawę prawną odmowy wszczęcia śledztwa art. 17 § 2 pkt.2 k.p.k. - brak znamion czynu zabronionego. Uzasadniając postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa prokurator wskazał, że likwidator spółki (...) udzielił szczegółowych wyjaśnień co do gospodarczej zasadności ustanowienia służebności gruntowej, przez co działał na rzecz (...) sp. z o.o. i tym samym nie przekroczył przysługujących mu uprawnień. Prokurator wskazał, że swym zachowaniem likwidator przysporzył korzyść na rzecz każdorazowego właściciela nieruchomości. Ponadto organ wskazał, iż współnicy mając wiedzę, iż spółka zaniechała zapłaty na rzecz M. K. winni spodziewać się możliwości utraty przedmiotowej nieruchomości.

Postanowienie to zaskarżył pokrzywdzony (...) spółki (...) sp z o.o. w likwidacji P. J.. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucono naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k. polegającego na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów, w szczególności poprzez przyjęcie w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego, iż likwidator R. S. obciążając nieruchomość gruntową stanowiącą własność spółka (...) sp. z o.o. nie nadużył uprawnień likwidatora i nie wyrządził spółce znacznej szkody majątkowej, co pozostaje w sprzeczności z zeznaniami P. J.. Naruszenie art. 297 § 1 k.p.k. w zw. z art. 9 § 1 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. polegające na zaniechaniu wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy oraz nieprzeprowadzenie niezbędnych dowodów. Naruszenie art. 94 § 1 pkt. 5 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 i 2 k.p.k. polegające na sporządzeniu uzasadnienia zaskarżonego postanowienia w sposób nie odpowiadający wymaganiom, jakie powinno ono spełniać, aby możliwa była jego weryfikacja w toku kontroli sądowej oraz ustosunkowanie się do zarzutów podnoszonych w zażaleniu, w szczególności zaś bez wskazania faktów uznanych za udowodnione oraz

podania przyczyn oparcia się na zebranych dowodach bądź odmówienia wiary innym dowodom, w szczególności zaś pominięcie dowodu z zeznań pokrzywdzonego P. J. i załączonych przez niego dokumentów. Ponadto pokrzywdzony zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a mający wpływ na jego treść, wyrażający się w uznaniu, iż R. S. obciążając służebnością gruntową nieruchomości należącą do (...) sp. z o.o. w likwidacji nie nadużył uprawnień określonych w art. 282 k.s.h. oraz że dokonana przez niego czynność w dniu 21 czerwca 2011r. nie wyrządziła (...) sp. z o.o. w likwidacji znacznej szkody majątkowej. Formułując w ten sposób zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy prokuratorowi.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie pełnomocnika pokrzywdzonego zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa zostało podjęte przedwcześnie. Prokurator nie przeprowadził wnikliwej oceny zebranego materiału dowodowego, a uzasadnienie jego decyzji cechuje się arbitralnością dokonywanych ocen. Wprawdzie Oskarżyciel Publiczny wskazał dowody, na których oparł się podejmując swoją decyzję, jednakże nie wskazał żadnych argumentów wskazujących za ich wiarygodnością, w szczególności bowiem nie odniósł się do dowodów wskazanych przez pokrzywdzonego, jak również nie skonfrontował ich z innymi dowodami.

Jak wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia prokurator nie odniósł się do stanu faktycznego przedstawionego w zawiadomieniu o przestępstwie, nie wskazał faktów nie budzących wątpliwości i uznanych tym samym za ustalone, nie została również przeprowadzona konfrontacja stanu faktycznego (i jego oceny) wskazanego przez pokrzywdzonego z wskazanym przez likwidatora spółki, tj. R. S.. W szczególności brak jest odniesienia do zarzutu obciążenia nieruchomości spółki poprzez ustanowienie bezterminowej i nieodpłatnej służebności gruntowej na nieruchomości spółki wobec sprzeciwu współnika, ustosunkowania się do zarzutu przekroczenia uprawnień, zwłaszcza wobec wiedzy o obowiązku zwrotu nieruchomości na rzecz M. K., w stanie wynikającym z zawartej uprzednio umowy sprzedaży, tj. bez obciążeń. Organ postępowania nie odniósł się do załączonych do zawiadomienia dowodów przez pokrzywdzonego, nie ocenił ich wiarygodności zgodnie z art. 9 k.p.k. Dokonując kwalifikacji prawnej czynu nie uwzględniono zgodnie z art. 297 1 pkt. 4 k.p.k. rozmiarów szkody tj. szkody w wielkich rozmiarach bowiem wartość transakcji opiewa na kwotę 1.389.000 zł.

Na powyższe okoliczności należało przesłuchać wnioskowanych świadków, tj. M. K., G. S. i R. J., co zostało zaniechane. Zgodzić należy się z podniesioną przez pokrzywdzonego w zażaleniu możliwością przesłuchania świadków przebywających za granicą w oparciu o regulacje art. 585 oraz 586 k.p.k. Zaniechanie przesłuchań nie mogło pozwolić na jednoznaczną, wszechstronną i niebudzącą wątpliwości ocenę stanu faktycznego. Należało również zbadać kwestię czy doszło do przekroczenia uprawnień likwidatora spółki przy ustanawianiu służebności gruntowej na nieruchomości, jak również skonfrontować twierdzenia wskazane w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa z twierdzeniami wskazanymi w oświadczeniu likwidatora spółki. Nota bene nawet nie przesłuchano go w charakterze świadka.

Wskazać należy w tym miejscu także stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym "odmowa wszczęcia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 k.p.k. może nastąpić wyłącznie w sytuacji, gdy okoliczności popełnienia czynu zarzucanego oskarżonemu nie budzą wątpliwości i wynika z nich brak znamion czynu zabronionego". Zastosowanie w/w przepisu może zatem nastąpić tylko wówczas, gdy w sposób oczywisty z zebranego w postępowaniu przygotowawczym materiału dowodowego wynika, że czyn zarzucany nie zawiera znamion czynu zabronionego, winno więc ono opierać się na nie budzących wątpliwości ustaleniach postępowania przygotowawczego, a nie na wartościowaniu wiarygodności poszczególnych dowodów jeszcze przed rozprawą, a także rozstrzygnięciu zasadniczych i spornych kwestii prawnych bez zapoznania się ze stanowiskiem wszystkich stron procesu" (SN, postanowienie z dnia 03 lutego 1999r. V KKN 360/97, OSNPP 7-8/1999, poz. 13).

Obowiązkiem prokuratora jest podjąć wszelkie czynności pozwalające na jak najpełniejsze ustalenie okoliczności sprawy i wyciągnięcie jednoznacznych i niewątpliwych wniosków. Tymczasem zaniechanie przesłuchania wezwanych

świadców, brak konfrontacji twierdzeń wskazanych w zawiadomieniu o przestępstwa z twierdzeniami wskazanymi w oświadczeniu likwidatora spółki, nie ustosunkowanie się do przedstawionych przez pokrzywdzonego ustaleń dot. możliwości przekroczenia przyznanych uprawnień likwidatorskich, co również zostało zarzucone w zażaleniu nie pozwala w ocenie Sądu na wyciągnięcie nie budzących wątpliwości i jednoznacznych wniosków.

Po uzupełnieniu materiału dowodowego prokurator winien ponownie dokonać wnikliwej jego oceny i na tej podstawie podjąć stosowną decyzję.

Stąd orzeczono jak w sentencji postanowienia.